

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/355/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622201992
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1622201992.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čkvárieovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, 901 01 Malacky, dieťa rodičov: matka - Q. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Q. XXX, XXX XX L., zastúpená JUDr. Adamom Puškárom, advokátom so sídlom Karpatská 5, 811 05 Bratislava, a otec - U. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt P. XXX, XXX XX M., zastúpený JUDr. Róbertom Šegedom, advokátom, so sídlom Záhorácka 1899/11A, 901 01 Malacky, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Malacky, zo dňa 21.09.2022, č.k. 9P/199/2022-35, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Malacky, uznesením, zo dňa 21.09.2022, č.k. 9P/199/2022-35, uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého D. M., nar. XX.XX.XXXX, v sume 250 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc vydaním neodkladného opatrenia do vykonateľnosti rozhodnutia v časti výroku o výživnom v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9P/191/2022. Vo zvyšku návrh matky zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol, keď po vyhodnotení návrhu a osvedčených skutkových okolností dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, je čiastočne dôvodný. Skonštatoval, že pod sp.zn. 9P/191/2022, je na návrh matky vedené konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktorým sa matka domáha zverenia maloletého do svojej osobnej starostlivosti a určenia povinnosti otcovi platiť na maloletého výživné 700 eur mesačne. Danosť potreby bezodkladne upraviť vyživovaciu povinnosť otca k maloletému neodkladným opatrením, mal za osvedčenú tvrdením matky, že otec jej odmieta na výživu maloletého ďalej prispievať. Návrhu matky čo do výšky výživného na maloletého vyhovel čiastočne, poukazujúc na účel inštitútu určenia výživného v nevyhnutnej miere v zmysle § 366 CMP. Dôvodil, že neodkladné opatrenie má v prípade uloženia vyživovacej povinnosti zaistiť, aby výživa maloletého nebola ohrozená. Uviedol, že určené výživné zodpovedá v tomto prípade výživnému určenému v nevyhnutnej miere a spolu s dávkami štátu je spôsobilé zabezpečiť základné potreby maloletého. Za osvedčené mal, že u oboch rodičov ide o jedinú vyživovaciu povinnosť, že otec je zamestnaný a jeho vymeriavací základ je podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni na úrovni okolo 2.000 eur (hrubý príjem). Uviedol, že osobnú celodennú starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka a jej príjem podľa jej tvrdenia tvoria dávky od štátu vo výške 400 eur mesačne, matka okrem bežných nákladov na chod domácnosti a bývanie, má finančné záväzky z hypotekárneho úveru. Vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods.

1, 2, zák. č. 160/15 Z.z. Civilný sporový priadok (ďalej CSP), § 2 ods. 1,2, § 366, zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový priadok (ďalej CMP). O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu, prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, podala podľa § 365 písm. d/, f/, h/ CSP odvolanie matka. Navrhla uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a vyhovieť jej návrhu v celom rozsahu požadovaného výživného na maloletého v sume 700 eur mesačne. Nesúhlasila s výškou určeného výživného v nevyhnutnej miere, keď súd do nej nezapočítal aj náklady na bývanie, ale len náklady na stravu maloletého. Uviedla, že súdom stanovená výška výživného nepokryje ani len najzákladnejšie potreby maloletého, ktoré násobne prevyšujú sumu 250 eur mesačne. Namietala, že súd nezohľadnil príjem otca a okolnosť, že sa nepodieľa na starostlivosti o maloletého a netrávi s ním čas. Do 8/2022 jej dobrovoľne posielal výživné 300 eur. Uviedla, že mesačné výdavky na maloletého a výdavky na domácnosť predstavujú sumu cca 989,14 eura, jej mesačné výdavky sú 555 eur. Tieto v celosti presahujú jej príjem 400 eur, preto je nútená rozdiel hradiť z úspor, darov a pôžičiek od blízkych osôb. Mala za to, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého v reálnej miere a nie len v miere nevyhnutnej. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.05.2016, sp. zn. 9CoP/56/2015, a rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 14.02.2018, sp. zn. 24CoP/195/2017.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, poukázal na ním platené výživné na maloletého k rukám matky vo čom predložil výpis z účtu. Mal za to, že pomery maloletého si nevyžadovali okamžitý zásah súdu prostredníctvom neodkladného opatrenia, keď výživné platí dobrovoľne priemerne 250 eur mesačne. S odvolaním matky nesúhlasil, keď ňou požadovanú výšku výživného na maloletého, ktorú si navyše uplatňuje aj v konaní vo veci samej, je možné určiť až po riadne vykonanom dokazovaní v merite veci. Zdôraznil, že výživa maloletého, ktorý je zdravým dieťaťom, vo veku 2 rokov, nie je žiadnym spôsobom ohrozená.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový priadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožnil tak s výkladom inštitútu neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie, ako aj s jeho aplikáciou v danej prejednávanej veci, majú za to, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v matkou požadovanom rozsahu splnené neboli. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, spĺňa aj podmienky § 220 ods. 2 CSP.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

11. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP je možné nariadiť platenie výživného výlučne iba v nevyhnutnej miere. To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov rodičov a maloletého dieťaťa zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery,

ktoré determinujú spôsobilosť primárneho rodiča poskytovať dieťaťu výživu, sú rovnako ako u druhého rodiča, predmetom dokazovania v konaní vo veci samej (v tomto prípade by išlo o konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu). Výživné neodkladným opatrením nemožno preto určiť na základe predpokladaných pomerov povinného rodiča, ale len v miere nevyhnutnej pre zabezpečenie základných existenčných potrieb dieťaťa. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča a ani podľa celkových odôvodnených potrieb maloletých detí. Uvedeným zákonným ustanovením mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, platiť výživné v takej miere, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená.

12. K dôvodom odvolania matky odvolací súd dodáva, že tieto nemajú vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže neodkladným opatrením v konaní v ktorom sa dokazovanie nevykonáva a vychádza sa v čase rozhodnutia z aktuálne osvedčených skutkových okolností, určená výška výživného na maloleté dieťa zodpovedá podmienkam jeho určovania v zmysle § 366 CMP. Neprekračuje rámec neodkladného opatrenia a je primeraná na zabezpečenie najzákladnejších potrieb maloletého dieťaťa s ohľadom na jeho vek a náklady na nevyhnutnú výživu a základné potreby. V danom prípade bolo potrebné vyhodnotiť, či sú a v akom rozsahu ohrozené základné existenčné potreby maloletého, ktorý je vo veku 2 rokov, nemá náklady spojené so zhoršením zdravotného stavu, nenavštevuje predškolské zariadenie a je v osobnej starostlivosti matky v domácom prostredí. Mesačné výdavky na maloleté dieťa a výdavky na domácnosť podľa matky, bez ich relevantného osvedčenia uvádza vo výške cca 989,14 eura, z toho výdavky na maloletého 420 eur, ktoré uvádza v identickom rozsahu aj vo veci samej (150 eur strava, 50 eur drogeria, lieky 30 eur, sporenie 20 eur, oblečenie 50 eur, hračky 30 eur, plienky a mlieko 90 eur). Odvolací súd udáva, že z takto prezentovaných nákladov na maloletého, možno za nevyhnutné, v zmysle určovania výživného v nevyhnutnej miere, považovať základné náklady na stravu, oblečenie a bývanie. Ostatné náklady na maloletého, ich dôvodnosť a rozsah, budú vecou dokazovania a posudzovania súdom prvej inštancie v konaní vo veci samej. Nesprávna je právna argumentácia matky v jej odvolaní, keď požaduje určenie výživného na maloletého v reálnej miere, čo bude výsledkom konečného vyhodnotenia dôkazov, spolu s ostatnými zákonnými kritériami určovania výživného na maloleté dieťa (§ 62, § 75 ods.1 Zákona o rodine). Matka žiadnym spôsobom neosvedčila také odôvodnené náklady maloletého, ktoré by presahovali určenú výšku výživného a súčasne by z dôvodu vážnych okolností na strane maloletého alebo z dôvodu jeho zdravotného stavu, ich bolo možné kvalifikovať ako nevyhnutné. Absolútne nedôvodné v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia s poukazom na účel tohto inštitútu, je dôvodenie matky jednotlivými označenými rozsudkami odvolacích súdov, ktorých predmetom je posúdenie meritórnych rozhodnutí prvoinštančných súdov. Za daných osvedčených okolností spĺňa rozhodnutie súdu prvej inštancie zákonné predpoklady § 325 ods. 1 CSP, § 366 CMP pre dočasné zabezpečenie základných životných potrieb maloletého. Dôvodnosť návrhu matky na určenie výživného na maloletého v sume 700 eur mesačne, bude vecou konečného rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. Súd prvej inštancie správne určil výživné v nevyhnutnej miere na zabezpečenie základných potrieb maloletého, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, podľa ods. 2 totožného ustanovenia sa stotožnil s správnymi právnymi závermi súdu prvej inštancie na ktoré poukazuje.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).